A°. 1837.

N°. 82.

DONDERDAG DEN 12den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 10 October 1837.*

Alzoo HENRIETTA van SCHRöDER, bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging, te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de Slavin *Anna*; haar in eigendom toebehoorende. Zoo is het, dat de Procureur Generaal belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, heeft goedgevonden, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen te hebben eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om vóór of op den ... dezer, van hun vemeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van de Post ...nie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heer J. G. Hartman.

Den 9den, het Schip *de Twee Gebroeders*; Kapt. J. K. Potjewijd, van Amsterdam, laatst van Mogador, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de Heeren Theodorus Cordua en Adolph Horatio Giles.

Den 10den, de Nederlandeche Schoener *Gezaghebber van Romont*, Kapt. John Simmons, van St. Martin, hebbende 19 dagen reis; heeft ... Slaven aan Boord, met namen: *Abraham*, *Pieter*, *Charles*, *James*, *Johanna*, *...lly*, *Sophia*, *Anna Eliza* en *Jame*.

UITGEKLAARD.

Den 4den, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, naar Amsterdam; lading: 341 ...en Suiker, 6 balen heele- en 9 dito gebroken Koffij, 98 balen schoone Katoen en 4 balen ...an.

Den 5den, het Schip *Regent*, Kapt. J. D. ...rdlohne, visa Coppename naar Rotterdam; in Ballast.

Den 10den, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. ... Hodge, naar Boston; in Ballast.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels *uit de Hollandsche Couranten tot en met 9 Augustus 1837.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 2 *Augustus.* Het *Journal de la Haye* bevat naar aanleiding van de verzameling van staatsstukken nopens de Belgische aangelegenheden, welke door het Engelsche ministerie aan het parlement medegedeeld, en de volledigste is van die, welke tot dusverre over dat onderwerp het licht hebben gezien, eene beschouwing van de staatkundige betrekkingen van Nederland, sedert 1830. Daarin wordt op den voorgrond geplaatst de staatkunde, welke Engeland in den aanvang van den Belgischen opstand ten opzigte van Nederland gevolgd heeft, en welke strekte, om, wel is waar, die wijzigingen welke de tijdsomstandigheden noodig mogten doen oordeelen, in de grondwet van Nederland toe te staan, doch geene, welke het doel van de oprigting van het koningrijk der Nederlanden, noch de betrekkingen van Europa in het algemeen, konden doen verstooren. Tot het doel van gemelde oprigting behoorde ook het daarstellen van een stevigen dam tegen de mogelijke omwentelingzuchtige woelingen of veroverings-ontwerpen van Frankrijk. Daarin wordt voorts herinnerd aan de inroeping van den bijstand dezerzijds van krijgsbenden der geallieerde mogendheden tot demping van den opstand; eene inroeping, den 1sten October 1830 door den heer Falck geschied, en waarop de Britsche minister van buitenlandsche zaken, den 17den October daaraanvolgende te kennen gaf, dat het te laat was om, door het zenden van krijgsmagt, te beletten, dat de opstand tot de andere steden en vestingen van de zuidergrenzen des koningrijks oversloeg; dat, hoe veel belang de Koning van Engeland in het lot der Nederlanden nam, echter het hoofddoel van zijne zorgen was, zoo mogelijk te waken, dat de woelingen der Nederlandsche gewesten den vrede van Europa niet in de waagschaal zouden stellen; en dat de andere Mogendheden dezelfde vredelievende bedoelingen zouden hebben; dat men bereids stappen gedaan had, om zoodanige maatregelen te beramen, welke tot herstel van de orde in de Nederlanden en ter verwaarborging van de veiligheid der andere staten zouden kunnen strekken. Kort daarop, na de verandering van het Engelsch ministerie, begaf Lord Ponsonby zich naar Brussel, en ontving van den nieuwen Minister van buitenlandsche zaken, Lord Palmerston, als beginsel tot voorschrift: » dat de staatkundige onafhankelijkheid der Belgische gewesten nog niet » juist te omschrijven was, doch dat het Engelsch » bewind meende, dat de algeheele en volstrekte » scheiding van Belgie en Holland niet langer » een punt van geschil kan uitmaken. Dit is een » uitgemaakt geschilpunt, en voor zoo verre men » dit thans voorzien kan, onherroepelijk uitgemaakt." Dien ten gevolge wordt in deze beschouwing de vraag opgeworpen: of Engeland zich, in dit overhaast besluit tot erkenning der afscheiding niet heeft laten wegslepen door het gevoel van het Britsch belang, en niet de meening van Napoleon omtrent Belgie had aangenomen? — Naar aanleidng van deze wending in de staatkunde van Engeland, werd nu stellig alle herstel van den vrede tusschen Holland en Belgie, anders dan door vredelievende wegen, en op de grondslagen van scheiding, afgewezen. Na herinnerd te hebben aan de hierna gevolgde onderhandelingen en onderscheiden bij de conferentie te berde gekomen ontwerpen, leest men in het *Journal de la Haye*:

» Wanneer men een blik op den loop van de onderhandelingen in haar geheel werpt, wordt de aandacht inzonderheid op twee uitkomende punten gevestigd.

» Het eerste geldt het beginsel, volgens hetwelk het Engelsch bewind beweert te handelen in overeenstemming met Frankrijk, even als met de andere groote mogendheden. Dat beginsel is het behoud van den vrede van Europa.

» Bijkans op elke bladzijde der aan het parlement overgelegde stukken leest men deze zinsnede: » Het behoud van den vrede van Europa, » dit is de eerste pligt der mogendheden; en » dat behoud is niet anders mogelijk, dan door » eene scheiding van Belgie en Holland."

» Dit beginsel, van den eersten aanvang der onderhandelingen vooruitgezet, had een onverstaanbaren zin. Frankrijk is in gisting. Het eenige middel, om de inlijving van Belgie met Frankrijk te voorkomen, bestaat in de grondvesting van de onafhankelijkheid van Belgie. Slechts tot dien prijs kan het beleid van Lodewijk Philip's bewind de revolutionnaire woeling en den Napoleontischen veroverings-geest breidelen.

» Laat men zich derhalve op dat terrein plaatsen. Men vrage niet wat billijk is, maar eenig en alleen wat voor het behoud van den vrede geboden wordt. Stellen wij niet vooraf, evenmin als zulks door de Conferentie gedaan is, de mogelijkheid van een' onafhankelijken Belgischen Staat. Maar wij vragen alleen of, in 1832 en sedert, de inroeping van het beginsel, waarvan hier de rede is, nog denzelfden zin als in 1830 kon hebben? Of zou het niet veeleer waar zijn, dat dit beginsel, in deszelfs toepassing op het Hollandsch-Belgisch vraagstuk, evenzeer als voorheen het woord *staatkundige weegschaal*, slechts eene bewoording is geworden, achter welke men een geheel ander doel bejaagt, en waarvan zij, die de magt in handen gehad hebben, ter verzekering van hunne bijzondere belangen, gebruik maken.

» Het tweede punt, hetwelk de aandacht boeit bij de lezing van de stukken, waarvan wij verslag doen, betreft de zoo sterk en wij zouden haast zeggen, eenvoudig door de diplomatie uitgedrukte bevreemding, toen de Koning der Nederlanden, bij de 24 artikelen aan hunne herinnering bragt, dat hij nog niet van de souvereiniteit van Belgie had afgezien. Als of eenig ander bewind ter wereld, in gelijke omstandigheden geplaatst, anders zou gedaan hebben, of zonde hebben kunnen doen, zonder zich schuldig te maken aan eene onverschoonbare ligtvaardighied en voorbijziening van pligten! Wordt zulk eene renunciatie ooit voorondersteld? Of, is het vergund die als volvoerd te beschouwen, vermits derden niet geaarzeld hebben te handelen in de vooronderstelling, dat zij heeft plaats gehad, of dat men er den wil toe had?

» Door eene dier overhaaste besluiten, waartoe de snel-voortgaande gemoederen zich vaak laten vervoeren, hooren wij Lord Palmerston, in zijne voorschriften aan Sir Frederick Lamb, den 28sten Januarij 1830, beweren: » dat de » ware bedenking van den Koning is, dat de » voorgestelde regeling de scheiding der beide » kroonen insluite;" terwijl wij genoegzaam ter zelfder tijd den Nederlandschen gevolmagtigde te Londen hooren verklaren, » dat de grond » der onderhandeling thans wel blijkbaar de » scheiding van Holland en Belgie zijnde, *het* » *geschilpunt* zich bepaalt om te weten, of de » belangen van Holland aan die afscheiding » moeten worden geofferd, en of hetgeen men » van Holland eischt, als eene opoffering van » deszelfs belangen moet worden aangemerkt!"

» Vooronderstel bij den Koning der Nederlanden de meest stellige gezindheid, welke eenig Monarch ooit gekoesterd kan hebben, om van de helft zijner Staten afstand te doen, onderzoek dan zijne daden. Wat heeft die Souverein gedaan? Hij heeft de vermenging belet van twee vraagstukken, welke van elkander onafhankelijk waren, zoowel in derzelver wezen als door de rangschikking, waarin zij behandeld moesten worden. Hij heeft geweigeid, zich eene verwarring van denkbeelden te laten opdringen, alsof, terwijl hij voor Holland de afscheiding van Belgie bepaalde, hij daardoor van zelve en tegelijk van zijne regten op Belgie afstand zou hebben gedaan. Het zou voorzeker een middel zijn geweest, om den diplomatischen strijd te bekorten, indien de Koning niet gezorgd had zijne regten te dezen voor te behouden. Dan zou hij de zaak hebben doen

wenden. Doch deze Vorst vermeende, dat zijne pligten jegens zijne getrouwe Nederlanders hem beletteden, die stelling aan te nemen regt aan hunne billijke vorderingen zou hebben gedaan. Heeft hij ongelijk gehad?"

Den 4den. Men meldt uit Curaçao, dd. 10 Junij het volgende:

Behalve de katoen, is het doel van den heer gezaghebber, om op Curaçao intevoeren, de Cochenille en de Aloë. Niemand zal ons kunnen tegenwerpen, dat de Nopal-plant en de Aloë niet gemakkelijk hier kunnen worden aangekweekt. Die het werk van Humbold en Bonplant gelezen hebben, weten dat Cumana, Coro, Curaçao en Margaritha het land der Nopaleën zijn; doch men heeft de natuur voor oogen. Ongecultiveerd tieren de Nopal en de Aloë op dit eiland. Op voordragt van den heer gezaghebber heeft het onzen Koning behaagd, daarheen te beschikken, dat én de plant én de insecten alhier ingevoerd worden, ter verkrijging van de genen, die de kultuur daarvan willen ondernemen. Dezer dagen heeft eene bijeenkomst van eenige planters op het Gouvernements huis plaats gehad, ten einde middelen te beramen, om den landbouw in deze kolonie naar omstandigheden op te wekken; bij welke gelegenheid door den heer gezaghebber eene Commissie van drie der aldaar aanwezige planters is benoemd geworden om mede werkzaam te zijn bij den aanleg der kultuur van de katoen, de cochenille, aloë, enz.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 *Julij.* Sints eenige dagen worden iederen ochtend in den tuin der Tuilerien vele kleine muntstukken gevonden, aan de eene zijde de beeldtenis vertoonende van den Hertog van Bordeaux, met het omschrift: *Henri V, Roi des Français;* en aan de andere zijde een lauwerkrans, waarin de woorden 29 *September* 1833, het tijdstip van den Prinsen meerderjarigheid.

— Uit Verdun schrijft men, dd. 24 Julij, dat de gendarmerie in den omtrek dier vesting dagelijks menigvuldige nasporingen deed, en dat op de reizigers, die daar en in de naburige steden aankwamen, een buitengewoon naauwlettend toezigt werd gehouden. Het openbaar gerucht schreef deze maatregelen aan het vermoeden toe, dat de prins Lodewijk Bonaparte zich in den omtrek van Verdun in het geheim ophield. Anderen spraken nog van eene veel gewigtiger personaadje, die de policie op het spoor wilde komen, en waardoor men waarschijnlijk de Hertogin van Berry moet verstaan. Er is thans een brief van prins Lodewijk Bonaparte bekend gemaakt, dien deze geschreven heeft, toen hij na zijne mislukte onderneming te Straatsburg zich nog in de magt der Fransche regering bevond. Volgens dien brief had de prins er sterk op aangedrongen, om met zijne medepligten in Frankrijk teregt te worden gesteld, en had hij ten stelligste geweigerd, om eenige belofte af te leggen, van niet weder in dat land te zullen terug keeren.

Den 3den Aug. Onderlaatst had men gemeld, dat Spanje onder garantie van Engeland, eene leening van 250,000,000 had gesloten. Thans verneemt men, dat de onderhandeling afgebroken is op het oogenblik, toen de belanghebbende partijen het traktaat gingen onderteekenen. Dit plotseling afspringen der negociatie is volgenderwijze te verklaren: Engeland eischte in vergelding voor deszelfs garantie de voordeelen van een speciaal handelstraktaat met Spanje. Laatstgemelde mogendheid was op het punt daarin toe te stemmen, toen Frankrijk is tusschen getreden; de onderhandeling der leening op grondslagen die voor onze belangen nadeelig waren, is afgebroken, en zegt men, de negociatie is op betere grondslagen hervat geworden. Voorzeker moeten wij wenschen, dat het constitutioneele Spanje zich de noodige middelen verschaffe om den burgerkrijg te eindigen en zijne vrijheid op hechte en duurzame zuilen te grondvesten, maar wij moeten om deze beweegreden, hoe regtmatig ook, en hoe wij ook daarmede instemmen, niet onze wezenlijke belangen, noch ook de voordeelen opofferen waartoe onze antecedenten en onze stelling opzigtens Spanje ons regt geven.

Den 5den Augustus. Te Verdun zijn sedert eenigen tijd buitengewone maatregelen van policie genomen, over welker oorzaak het groot ste stilzwijgen bewaard wordt. De lezing, aan welke nog al geloof wordt gehecht, is deze, dat men op het spoor is van eenen in Frankrijk teruggekeerden staatkundigen gedeporteerde of vlugteling, die zich naar Parijs wil begeven om den Koning te vermoorden. Deze persoon zou zich voor eenen Italiaan uitgeven, en in de omstreken van Verdun verborgen zijn. Wanneer men deze bijzonderheden in verband brengt met hetgeen dezer dagen door eenige dagbladen is verhaald, dan schijnt het denzelfden persoon te gelden, en is de door de Verdunsche policie gezocht wordende gedeporteerde zekere Ferrant, een Piemonteesche vlugteling te Havre.

Den 6den. Van regeringswege zijn heden geene andere depeches dan de gisteren door ons medegedeelde bekend gemaakt. Ook is geen nader nieuws bekend. Wel wil de *Phare de Bayonne*, op grond van eenen brief uit Saragossa van 31 Julij, weten, dat er den 27sten bij Cantavieja een bloedig gevecht tusschen Oraa en Don Carlos zou hebben plaats gehad, zonder dat eene der partijen eenig beslissend voordeel hebbe behaald, doch dit berigt heeft grootelijks bevestiging noodig.

DUITSCHLAND.

Uit Triest schrijft men van den 24sten Julij, als volgt:

De hier aankomende handelsbrieven uit Sicilie en Napels luiden zeer zorgwekkend. Alle bedrijven waren, ten gevolge van de verschrikkelijke cholera-krisis, geschorst en voor Napels zijn de gevolgen van dezen jammerlijken toestand onberekenbaar. Op Sicilie moet volslagen regeringloosheid heerschen en een met behoedzaamheid gestelde brief uit Messina van 16 dezer geeft de groote bezorgdheid te kennen met te zeggen: „Wij zijn nog eerst op den vooravond van de gebeurtenissen die zullen plaats hebben." Brieven uit Ancona van 20 Julij willen weten, dat ook te Rome de cholera zich heeft geopenbaard.

— Uit Berlijn wordt dd. 26 Julij het volgende geschreven:

Het dezer dagen publiek geworden scheepvaarts traktaat, tusschen Pruissen en Holland, heeft alhier in de handelswereld eenen hoogst gunstigen indruk gemaakt. Dit staatstuk levert een nieuw bewijs op, dat onze Koning, daar, waar het 's lands belangen geldt, de bedenkingen wegens betrekkingen van maagschap op den achtergrond stelt. De vastheid, waarmede Pruissen de vrijheid der Rijnvaart, en der doorvaart in Holland, heeft blijven eischen, heeft, zoo als de beschikkingen van dit traktaat ons leeren, het gunstige gevolg gehad, en zal ongetwijfeld ook in het vervolg voor den handel van Duitschland de zegenrijkste uitwerkselen hebben.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT